

Hodnocení vedoucího bakalářské práce pro Vu Hong Van

Vu Thi Hong Van vstoupila do ateliéru Vizuální komunikace z prostředí střední grafické školy a patrně to je důvod jejího trvalého zaujetí plochou. Zaujetí, které s více či méně zřetelnými přesahy do digitálních médií bylo možné sledovat po celou dobu jejího studia. Nejinak je tomu i v její práci bakalářské.

Hned první odevzdané semestrální práce v 1. ročníku „Kreslení poslepu“ a „Intuitivní kresby“ do značné míry předjímalý další směřování. Mnohokrát se pustila i do řešení úloh prostorových („Malé objekty“ ve 2. ročníku, konstrukce ověšené sítěmi ze sanitárního silikonu ve 3. ročníku a nedotažený pokus o instalaci s přenosnou konstrukcí prodejního stánku v odkazu na vietnamské tržiště ve 4. ročníku). Nakonec ale vždy zjišťuje, že výrazový prostředek jí vlastní je plocha a její tištěný záznam.

Vu Thi Hong Van se narodila v Čechách, studovala zde a cítí se být součástí českého prostředí, je však zároveň součástí vietnamské komunity v České republice. Tato dichotomie česko-vietnamské příslušnosti (mimořádně Vu Thi Hong Van má občanství České republiky i Vietnamské socialistické republiky) ji inspiruje a poskytuje téma i v její práci umělecké.

Její nejlepší práce vždy odkazovali k až exoticky pojaté ploše poukazující na komplikované a přebujelé vztahy linií, barev a jejich vrstev. Divoce pojaté ploše pak často dávala až poetické názvy „Rybaření na rýžovém poli“ či jako v případě její dnešní bakalářské práce „Po proudu na východ“.

Výchozím bodem její bakalářské práce jsou dlouhé telefonické hovory s její matkou vedené ve vietnamštině. Při nich, víceméně automaticky, vznikají grafické záznamy v programu umožňujícím kreslení na počítači. Za jeden hovor tak vzniká jedna kompozičně neorganizovaná graficky pojatá plocha. Takových „záznamů“ předvádí dnes pět, ačkoli jich vznikly desítky. Nedílnou součástí instalace je prezentace jednoho z hovorů a průběh vzniku jednoho takového budoucího tisku. Obojí na ploše dvou velikých obrazovek.

Nesrozumitelný jazykový dialog zúčastněných, náhledy účastníků hovoru (rodiče pracující v obchodě a dcera v županu za stolem) a chaoticky vznikající obraz je dle mého soudu velmi vizuálně atraktivní podívanou a nečekaným setkáním. Snad mohlo být vše ještě více rozvinuto a co do instalace lépe vymyšleno, přesto však funguje a nechává diváka zaznamenat až filmové kvality videohovoru, vznikající grafickou kompozici a její tištěný výstup.

Práci navrhuji hodnotit známkou velmi dobře

doc. Stanislav Zippe

vedoucí bakalářské práce